

(המשך מעמוד 15)

גיש חתונה שלילית ביותר לשר החינוך. השר עצמו, שנרתע מביקורת ומאבק ציבורי של הצהרונן, מיהר להודיע על גניזת החוברת.

הגיב על כך השבוע אחד מחברי המועד: "אם אבא אבן כל כך אוהב חיות הוא ודאי לא יעלב אם אומר עליו שהוא פיל!"

דרכי אדם האיש במרתף

האיש שמת לפני שבועיים לקח איתו לקבר חתיכת תקופה. הוא היה נציגה התוסס של תל-אביב הקטנה. קראו לו יעקב אדלר. אבל בשביל כולם היה ג'ק — ההברמן, העליון, הווינאי עם הבירה ביד, איש העולם, ובעל המסעדה המשובחת מרתף ראשון ב' רחוב אלנבי.

ה"מרתף" היה התחנה האחרונה שלו. בה המתיין 25 שנה. אולם הקצין לשעבר התחיל את הקאריירה שלו בגזון. לפני שהגיע ל' שניצל הווינאי. הוא מכר גזון וגרעינים לפני שלושים שנה במזנון שלו בסינימה עדן. הוא עבד בקפה ווינה המפורסם בירושלים, שהיה שייך לאחיו. פעם גם ירד לשפת הים של תל-אביב ההיא, ופתח יחד עם אריה פילץ את קפה תרשיש. זה לא הגיע איתו. החלום הנשנה המציק שלו היה להקים מרתף יין בסגנון ווינה הישנה. כזה: חמים, טעים ולא מווייף. המרתף נקנה מאיש ש' פתח את הרגל.

אדלר טיפל במרתף כמו בילד שמעולם לא היה לו. הוא לא יכול היה לסבול אתו חשף. כל פיסת קיר היתה מקושטת בתמונות ציור, צלחות ופוחלצים של תריסרי עופות, אותם צד ג'ק בעצמו. הוא קנה למרתף ארבעה שעוני קוקייה משווייץ, שם בו פסנתר והפך אותו למרכז החברתי-גאסטרונומי של שנות הארבעים. קצינים אוסטרליים, ואחר כך קציני צה"ל, שרו ממשלות, דגי קי ולארי אדלר, שחתם "מאדלר לאדלר", סיפקו לו ספר אורחים עבה.

הצ'לף. קשה לידידיו הרבים לומר בדיוק מה היה ג'ק, מפני שהוא היה הכל. הוא היה צייר, עם רובה אמיתי וחמשה כלבים ועם פטריות לקליעה. אולם האיש מהמרתף ידע באותה מידה לנגן בסקסופון, כינור, קונטרבאס ואקורדיון. בכל מצע, לא חשוב איזה — משמר אורחי, משטרה, מכבי אש — היה האיש צועד בראש התזמורת, מנצח. לילדים שרצו אחרי מצעדים היה אדלר דמות מוכרת.

פירמידה של חצי-אגודת נבנתה סביב ה' איש המחייך-המקומט וההביר-התמיד-כיד. ב' מלחמת העצמאות, כשנקראו להתייצב אנשים ששרתו בצבאות אחרים, היה ג'ק בין ה' ראשונים. לפני המפקד התייצב איש בן 60, לבוש כובע טירולי עם נוצה, מכנסיים קצרים וגרביים בוואריות. הוא שלף את ה' כרטיס שלו: "יעקב אדלר, צלף." הוא לקח מטרה וחיסל בירייה אחת את הצלף שעל צורת חסן-בן. אחר-כך התייצב לפני הממוך ג'ק והצהיר: "בכל זמן שיש לכם ג'ובים קטנים כאלה, אז אני מוכן." הוא יישר את המכנסיים הקצרות שלו, נקש בעקבים וחזר למסעדתי.

אשתו עבדה קשה למנוע אותו להשתמש בכשרון-הקליעה שלו בשכנים המוסיקאים. מול חלון דירתם גר אקורדיוניסט שהואיל לנגן תמיד את הדנובה הכחולה. הדאנובה הפרטית של ג'ק. זה הרגיז את המוסיקאי-הצלף: "צריך כשרון מיוחד כדי לנגן את הדאנובה כל כך רע." כעס בקול הצרוד שלו, "אני טוח שביד הימנית הוא מנגן זאת כוואלס ובשמאלית כמו פוקסטרטו."

הוא מת בן 72. אבל האורחים החשובים ממשכים לאכול אצלו במרתף את השטר-דל, הניצל והשלאגאנדה. הפוחלצים ממש-דל, להביט, הבארומטר לפעול, ואפילו ה' קוקייה על הקיר ממשכה לציין.

דרכי חיים מונית של חצות

הצטלבות הכבישים שליד קולנוע רמה ברמת-גן, הסואנת משך רוב שעות היום, היתה ריקה כמעט לאחר חצות, כשאיתן ועדינה חייה ניסו להשיג מונית לתל-אביב. ג'ק המונית חשכה במקום, עמואל מישאל (30), התכונן, אמנם לנסוע לתל-אביב — אלא דרך כביש פתח-תקוה ואילו בני ה' זוג בקשו לנסוע דרך רחוב המסגר. "אני

צייר אדלר הקוקייה ממשיכה לציין

כדורגל

זריקות מצוצות

על מישחק הליגה, בו ניצחה הפועל פתח תקוה את קבוצת מכבי תל-אביב 2:1, מרווח שייע גלור:

לפי כל הסיפורים שהופיעו עלי בשבוע האחרון בעתונות ה' ספורט הישראלית או אני לכל הפחות מורפיניסט אם לא דבר יותר גרוע. לפי האגדות שאני קורא אצל כל מיני עתונאים מפוקפקים, אז שיע גלור כבר לא מסוגל לעלות על מיגרש-כדורגל בלי שיתנו לו זריקות. לעתונאים כאלה אין לי מה לענות. הם יכלו להרים טלפון ולשאל אותי אם זה בכלל נכון כל מה שהם כותבים. זה פשוט מאד, המספר שלי נמצא בכל ספר טלפונים. גם בתרגום האנגלי.

אבל לכל מי שלא מאמין לסיפורים אני רוצה לספר את האמת. האמת היתה שה' שירי ברצל כבר לי אחרי האימונים האחרונים. כשבאנו למיגרש שאל אותי קולמאר מה מצב הרגל. אמרתי לו שדוקר, הוא אמר שהוא מעדיף שיהיו על המיגרש שחקנים אולי קצת פחות טובים אבל שיוכלו להחזיק מעמד תשעים דקות. כל שאר הסיפורים על זריקות ועל זה שליביביץ אייחם בהתפטרות — כל זה מצדו המאצבע, מעניין רק מ' המאצבע של מי.

שיא מזופת. על המישחק נגד פודס הזה אין לי הרבה מה לספר. הם היו חל' שים או אנחנו הלכנו אחריהם. אפילו אני לא נתתי להם גול, פשוט לא נעים לתת גול לקבוצה כל כך חלשה. עכשיו מחכה לנו המישחק נגד באר-שבוע. אצלם דווקא יש לנו סיכויים: באר-שבוע כל הזמן קוטלת ענקים ואנחנו הפסקנו בעונה האחרונה ל' היות ענקים או אולי נצליח.

המישחק המעניין שלנו השבוע היה נגד הפועל פתח-תקוה. למרות שהפסדנו אני חושב שלא מגיע למכבי תל-אביב הפסד, לכל הפחות היה מגיע תיקו. ההזדמנויות הרבות שהלכו לאיבוד, היו כולם בגלל זה שלא היתה במישחק הזה רגל מסוימת. פתח תקוה התקפה כל הזמן והחלוצים שלנו פרצו לשער המלבסי אבל פיספסו מקו החמש.

אני יודע שכל מה שאתה כותב אחרי שהקבוצה שלך מפסידה — זה תירוצים. אבל מה לעשות, באמת לא היה מגיע לנו. עכשיו מכבי תל-אביב בשביל כולם קבוצה של העבר. כולם כבר מסתכלים על המקום שלה בליגה ויש כבר חברה שצועקים ב' מיגרש שלנו "ליגה א". אם נמשיך ככה עוד נשיג שיא חדש: בפעם הראשונה אחרי הרבה שנים תשיג מכבי תל-אביב את המקום האחרון בליגה הלאומית.

עסקנים ושחקנים לחוד

אילו היה הצדק נמדד לפי מידת הרעש שמקימים דורשיו, היו עסקני מכבי-חיפה

ללא ספק צדיקי הדור. במערכת ערעורים, ערעורי-משנה, תביעות לבתי-משפט וכנוסי עיתונאים-אוהדים, הצליחה הנהלת קבוצת הכדורגל החיפאית ליצור את הרושם שנעשה לה עחל נורא כשהכריחו את הקבוצה לקיים משחק ליגה בתיא אחד במחזור העשירי, מחוץ לעיר-הכרמל.

ראשית הפרשה במחזור השישי של ה' ליגה. במישחק נגד הפועל ירושלים צורר השופט את זעם הקהל החיפאי. כשירד לאחור מכן מהמגרש נלו אליו שוטר וסדרנים אך בדרכו לתדרי ההלבשה ידה בו אחד הצופים אבן בעוד צופה אחר מצלית להנחות לו מכה.

התלונה הגיעה לוועדת-המשמעת של ה' התאחדות שהטילה את האחריות למיקרה על סדרני חיפה והחליטה על קיום שלושת ה' משחקים הביתיים הבאים של מכבי חיפה לפחות במרחק של 50 ק"מ מהמגרש ה' חיפאי. הקבוצה ערערה והעונש הוקל ל' משחק בתיא אחד בלבד מחוץ לחיפה. אלא שמישחק זה, המישחק בין מכבי חיפה להפועל תל-אביב, עלול היה לקבוע את אליפות הסיבוב הראשון בליגה הלאומית ואולי את גורל האליפות כולה. החיפאים לא רצו לוותר על היתרון של מישחק ב' מגרש-בית.

במחזור מדא. עסקני מכבי חיפה גייסו לעזרתם כל מי ומה שיכלו לגייס. עיתונאי עיר-הכרמל הביאו באובייקטיביות משונה את דברי העסקנים העירוניים בעוד שצניני ההתאחדות שמרו על שתיקה יחסית.

מכבי חיפה מתאוננת על קיפוח מכתן מטעם ההתאחדות, ואילו האמת היא שה' התאחדות אינה יכולה ואינה צריכה להרשות לקבוצה לפרוק מעליה עול אחריות להתני הגות הצופים, מגרשה, גם אם טוענים שהקבוצה אינה יכולה להיות אחראית לכל שגעון פרטי של אחד הצופים.

את שופטי הכדורגל לא מעניינת סיבת זריקת האבן בראשם או מיקומו הגיאוגרפי פי של הזורק. עליהם להיות בטוחים לחלו' סין מכל סכנת איום גופני, ואפילו תצטרך הקבוצה המאיימת להחזיק לשם כך סדרן ליד כל צופה. קבוצה שאינה מסוגלת להבטיח יחס הוגן לשופט אינה ראויה לארח משחקי כדורגל ועליה לנדוד למגרשים אחרים.

פוכיו מבטיחה. ועקתם המאורגנת של עסקני מכבי חיפה היתה מסתיימת בקול דממה דקה, אלמלא הוכיחו השבת שחקני מכבי חיפה שכל היכוח הוא מיותר. בתש' עים דקות של כדורגל מבריק ונמרץ אישרו כדורגלני מכבי שהם אחת הקבוצות המעוררות ביותר בישראל. שני שערים ברורים. פרי מאמציו של החלוץ החיפאי אלמני, מול אפס שערים שילחו את אנשי הפועל תל-אביב, מחזיקי הגביע והטוענים לכתר אליפות ה' מחזור, הביתה.

הניצחון הברור העלה את קבוצת מכבי חיפה לראשות הליגה. אם ימשיכו במישחק קם המבריק והמשובח, ללא מצבי הרוח ה' רעים שהיו תוקפים את הקבוצה מדי פעם בשנים שעברו ומורידים אותה מראשות ה' סבלה, עשויים אנשי מכבי להיות טוענים רציניים לכתר אליפות הליגה.

אדמני מבקיע את שערו של חודורוב הצועק לא תמיד צודק